

NEDERLAND GAF IN MADRID TWEE EUROPESE JUDO-TITELS CADEAU

- Kampioenschappen waarop Geesink geabonneerd was -

(Van onze speciale verslaggever)

☆ Goud voor Poglajen

☆ Voor het team, Gouweleeuw en Ruska zilver

☆ Vijf bronzen plakken

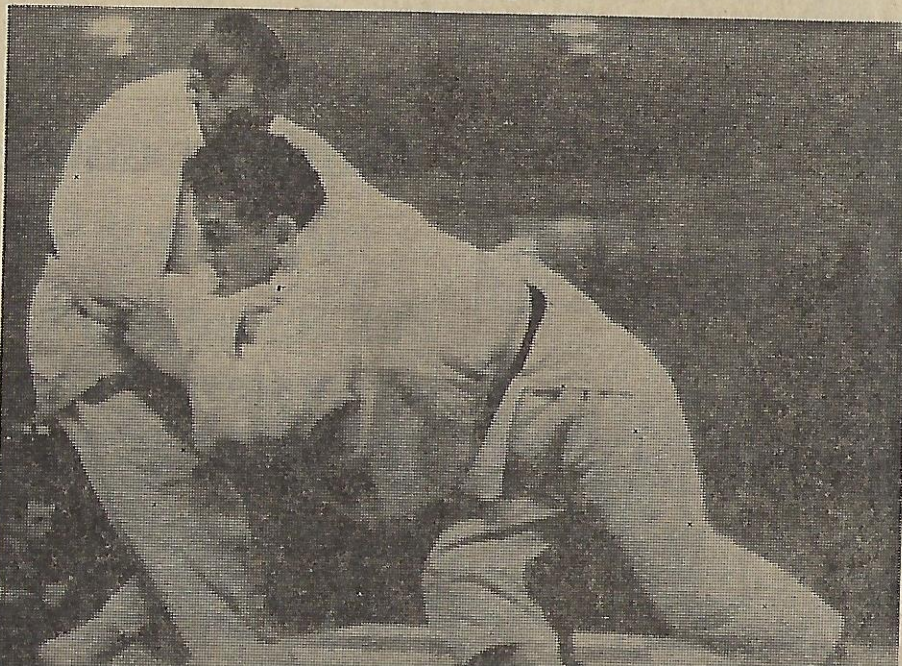
HET RUSSISCHE voorbeeld houdt een les in voor andere judolanden. Frankrijk, Nederland en Groot-Brittannië, lange tijd de „grote drie” in de voor velen wat mysterieuze sport van worpen en valtechniek, zijn de laatste jaren nauwelijks vooruitgegaan.

Tegenwerking

In ons land ziet men nog steeds kans om nationale teams vrijwel zonder voorbereiding op pad te sturen. In de tijd dat Anton Geesink als bondscoach fungeerde, heeft hij zelfs regelmatig tegenwerking ondervonden.

Nederland heeft het niettemin goed gedaan in Madrid met een gouden medaille van Martin Poglajen in het middengewicht-open klasse, zilveren plakken van het team, Gouweleeuw (open halfzwaar) en Ruska (alle categorieën amateurs) alsmede de bronzen medailles van dezelfde Ruska (zwaargewicht amateurs), Linskens (open lichtgewicht), Peter Snijders (halfzwaar amateurs) en Anton Geesink (open zwaar en alle categorieën). Maar laten we ons geen voorbeeld in de open strijd

In Rusland zijn 120.000 judoka's, die regelmatig in wedstrijden uitkomen. Het Russische team traint, met uitzondering van één vakantiemaand, zes uur per dag. Geen wonder dat de Russen de grote overwinnaars werden van de Europese kampioenschappen, die vrijdag en zaterdag in Madrid werden gehouden. Acht titels gingen naar de Russen, twee naar Westduitsers en één naar judoka's uit Frankrijk, Oost-Duitsland en Nederland. Rusland is op het ogenblik zonder enige twijfel de grootste Europese judo-natie en de Japanners zullen binnen afzienbare tijd grote moeite met hen krijgen. Toen een Kiknadze, Kibrozachvili en al die andere lieden met voor ons vrijwel onuitsprekbare namen in 1962 in Essen voor de eerste maal op de Europese titelstrijd verschenen, waren het pure knokkers, gehard in de typisch Russische vechtsport Sambo. Maar nu, ongeveer drie jaar later, behoren ze tot de judo-top van de wereld. Ze zijn hard en onvermoeibaar. Hun techniek is nog steeds niet subliem, maar wordt ieder jaar beter en is in ieder geval nu zo goed, dat alleen een technisch zeer knap judoka kans zal zien om hen naar de mat te wentelen. Op het ogenblik lijken ze nog te pakken met pure techniek, maar hoe lang zal dat nog duren?

Geesink stopt

Tijdens een diner, dat hij zijn ploegmakers aanbood in het Madrileense visrestaurant Korynto, heeft Anton Geesink zondagavond bekendgemaakt op korte termijn zijn carrière als actief judoka te zullen afsluiten. „Ik wil me nog eenmaal goed prepareren op de wereldkampioenschappen van dit najaar in Rio de Janeiro, daarna is het afgelopen”, aldus de wereldkampioen.

Behalve als actief judoka neemt Geesink ook afscheid als coach van de bond, naar hij zelf zegt omdat hij naar het volmaakte streeft, wat toch niet te bereiken is. „Ook ben ik wel wat teleurgesteld door verwikkelingen, die mij ernstig grieven”, zei Geesink, „natuurlijk doet dit afscheid me pijn. Per slot van rekening heb ik van mijn zestiende jaar af in de Nederlandse ploeg gestaan. Maar er is een tijd van komen en een tijd van gaan. Jongens, het ga je goed”.

Frankrijk, Nederland en Groot-Brittannië, lange tijd de „grote drie” in de voor velen wat mysterieuze sport van worpen en valtechniek, zijn de laatste jaren nauwelijks vooruitgegaan.

Tegenwerking

In ons land ziet men nog steeds kans om nationale teams vrijwel zonder voorbereiding op pad te sturen. In de tijd dat Anton Geesink als bondscoach fungeerde, heeft hij zelfs regelmatig tegenwerking ondervonden.

Nederland heeft het niettemin goed gedaan in Madrid met een gouden medaille van Martin Poglajen in het middengewicht-open klasse, zilveren plakken van het team, Gouweleeuw (open halfzwaar) en Ruska (alle categorieën amateurs) alsmede de bronzen medailles van dezelfde Ruska (zwaargewicht amateurs), Linskens (open lichtgewicht), Peter Sniijders (halfzwaar amateurs) en Anton Geesink (open zwaar en alle categorieën). Maar laten we ons geen zand in de ogen strooien.

Gelukkig

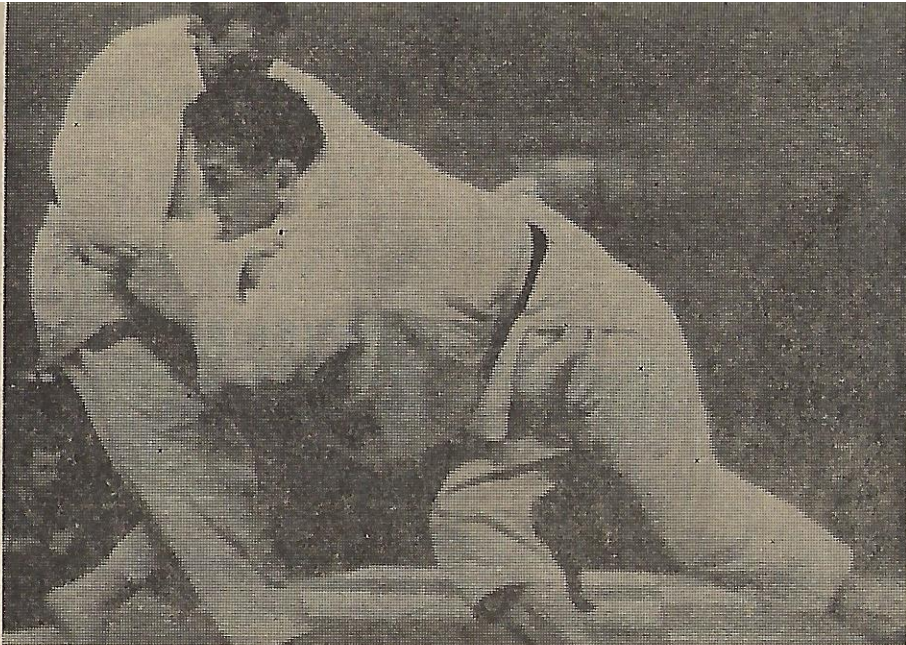
HET TEAM lootte gelukkig. Het is zeer de vraag of onze ploeg Frankrijk of West-Duitsland zal verslaan. Ook individueel kan het nog veel en veel beter. Dan zullen er echter in onze judo-federatie officials aan het roer moeten komen die ten volle willen samenwerken met de op dit gebied geniale Geesink, officials bovendien die bereid zijn prestigekwesties te vergeten. Het staat voor ons vast, dat Nederland in Madrid twee Europese titels cadeau heeft gegeven. Dat zijn de kampioenschappen waar Anton Geesink op geabonneerd is.

Gouden Anton stopte omdat zijn knie geblesseerd raakte en het voor hem onmogelijk was zich nog verder door de rijstebreiweg van wedstrijden voor het team, zwaargewicht en alle categorieën heen te werken. Maar naar onze mening had hij met de ploeg, die toch kansloos was tegen de Russen, moeten stoppen en individueel door moeten gaan. De zwaarste tegenstanders had hij immers al verslagen.

Toen wij dat tegen Anton zeiden, antwoordde hij: „Dat kan ik ze toch niet voorstellen. Ik had immers al voor we naar Spanje gingen gevraagd niet in de ploeg opgesteld te worden. Als ik nu zeg: ik stop met het team, denkt iedereen dat ik simuleer”.

Kern

EN DAT IS DAN de kern van de zaak. Eén van de begeleidende officials had naar Geesink toe moeten gaan om hem te moeten instrueren: „Je knie is niet in or-

De Nederlander Gouweleeuw in de finale bezig tegen de Rus Ioudine (l.).

de. Jammer, je laat de ploeg schieten, maar je gaat individueel door, om in ieder geval twee Europese titels veilig te stellen”.

Dat had de wereldkampioen dan ongetwijfeld gedaan, zelfs al was hij geblesseerd. Geen van de officials deed hem echter dat voorstel. Het prestige woog kennelijk zwaarder dan twee kampioenschappen van Europa.

En nu we het toch over Geesink hebben, is het niet merkwaardig dat Ruska, Poglajen, de gebroeders Sniijders, Theo Klein, juist de judoka's die in Madrid tot de uitblinkers behoorden, regelmatig bij hem trainen?

Laten de Nederlandse judo-autoriteiten eindelijk eens inzien, dat zij in Geesink ook als coach een machtig wapen bezitten. Anders zouden we wel eens voor het beschamende feit geplaatst kunnen worden, dat een Nederlandse judoka binnenkort een buitenlandse ploeg gaat trainen. Anton is wel eens moeillijk, zeker, maar wie ons een top-sportman kan aanwijzen die niet eens lastig is op zijn tijd, is knap.

RUSKA was tweemaal dicht bij een gouden plak. Tegen de Oostduitser Niemann verloor hij in de halve finale zwaargewicht op beslissing, tegen de Rus Kiknadze belandde de Amsterdammer in de eindstrijd aller categorieën in een verwurging. Beide rivalen had hij de dag ervoor in de teamwedstrijden verslagen.

Ruska was vermoeid door het eindeloze programma dat hij had moeten afwerken. Hij had twaalf uur op de mat gestaan.

Ruska is goed op de grond, maar tactisch niet al te slim. Niettemin een groot talent.

Poglajen uit Heerlen is een prima judoka. Zijn grondwerk is sterk, ook zijn beentechniek.

We hebben in Nederland genoeg judotalenten. Wanneer er iedere week een centrale training gehouden zou worden, waarbij aandacht zou worden besteed aan nieuwe technieken, zouden we de achterstand op Rusland nu nog in kunnen halen. Over twee jaar niet meer. Met alleen centrale trainingen een paar maanden voor de Europese kampioenschappen, komen we er niet meer. Kijk maar naar de Russen..

In ons land ziet men nog steeds kans om nationale teams vrijwel zonder voorbereiding op pad te sturen. In de tijd dat Anton Geesink als bondscoach fungeerde, heeft hij zelfs regelmatig tegenwerking ondervonden.

Nederland heeft het niettemin goed gedaan in Madrid met een gouden medaille van Martin Poglajen in het middengewicht-open klasse, zilveren plakken van het team, Gouweleeuw (open halfzwaar) en Ruska (alle categorieën amateurs) alsmede de bronzen medailles van dezelfde Ruska (zwaargewicht amateurs), Linskens (open lichtgewicht), Peter Sniijders (halfzwaar amateurs) en Anton Geesink (open zwaar en alle categorieën). Maar laten we ons geen zand in de ogen strooien.

Gelukkig

HET TEAM lootte gelukkig. Het is zeer de vraag of onze ploeg Frankrijk of West-Duitsland zal verslaan. Ook individueel kan het nog veel en veel beter. Dan zullen er echter in onze judo-federatie officials aan het roer moeten komen die ten volle willen samenwerken met de op dit gebied geniale Geesink, officials bovendien die bereid zijn prestigekwesties te vergeten. Het staat voor ons vast, dat Nederland in Madrid twee Europese titels cadeau heeft gegeven. Dat zijn de kampioenschappen waar Anton Geesink op geabonneerd is.

Gouden Anton stopte omdat zijn knie geblesseerd raakte en het voor hem onmogelijk was zich nog verder door de rijstebreiberg van wedstrijden voor het team, zwaargewicht en alle categorieën heen te werken. Maar naar ..onze mening had hij met de ploeg, die toch kansloos was tegen de Russen, moeten stoppen en individueel door moeten gaan. De zwaarste tegenstanders had hij immers al verslagen.

Toen wij dat tegen Anton zeiden, antwoordde hij: „Dat kan ik ze toch niet voorstellen. Ik had immers al voor we naar Spanje gingen gevraagd niet in de ploeg opgesteld te worden. Als ik nu zeg: ik stop met het team, denkt iedereen dat ik simuleer”.

Kern

EN DAT IS DAN de kern van de zaak. Eén van de begeleidende officials had naar Geesink toe moeten gaan om hem te moeten instrueren: „Je knie is niet in or-

De Nederlander Gouweleeuw in de finale bezig tegen de Rus Ioudine (l.).

de. Jammer, je laat de ploeg schieten, maar je gaat individueel door, om in ieder geval twee Europese titels veilig te stellen”.

Dat had de wereldkampioen dan ongetwijfeld gedaan, zelfs al was hij geblesseerd. Geen van de officials deed hem echter dat voorstel. Het prestige woog kennelijk zwaarder dan twee kampioenschappen van Europa.

En nu we het toch over Geesink hebben, is het niet merkwaardig dat Ruska, Poglajen, de gebroeders Sniijders, Theo Klein, juist de judoka's die in Madrid tot de uitblinkers behoorden, regelmatig bij hem trainen?

Laten de Nederlandse judo-autoriteiten eindelijk eens inzien, dat zij in Geesink ook als coach een machtig wapen bezitten. Anders zouden we wel eens voor het beschamende feit geplaatst kunnen worden, dat een Nederlandse judoka binnenkort een buitenlandse ploeg gaat trainen. Anton is wel eens moeilijk, zeker, maar wie ons een top-sportman kan aanwijzen die niet eens lastig is op zijn tijd, is knap.

RUSKA was tweemaal dicht bij een gouden plak. Tegen de Oostduitser Niemann verloor hij in de halve finale zwaargewicht op beslissing, tegen de Rus Kiknadze belandde de Amsterdammer in de eindstrijd aller categorieën in een verwurging. Beide rivalen had hij de dag ervoor in de teamwedstrijden verslagen.

Ruska was vermoeid door het eindeloze programma dat hij had moeten afwerken. Hij had twaalf uur op de mat gestaan.

Ruska is goed op de grond, maar tactisch niet al te slim. Niettemin een groot talent.

Poglajen uit Heerlen is een prima judoka. Zijn grondwerk is sterk, ook zijn beentechniek.

We hebben in Nederland genoeg judotalenten. Wanneer er iedere week een centrale training gehouden zou worden, waarbij aandacht zou worden besteed aan nieuwe technieken, zouden we de achterstand op Rusland nu nog in kunnen halen. Over twee jaar niet meer. Met alleen centrale trainingen een paar maanden voor de Europese kampioenschappen, komen we er niet meer. Kijk maar naar de Russen..